

[Bente Juncker]

får dette nedslag, fordi de glemmer at udfylde skemaet.

Udformningen af forslaget om at ændre de 3.000 kr. er vi ikke helt tilfredse med, men det kan vi se nærmere på under udvalgsbehandlingen.

CD synes alt i alt, at forslaget er et skridt på vejen i den rigtige retning. Vi mener ikke, det er ideelt, men vi vil medvirke positivt i udvalgsarbejdet.

Med hensyn til kristeligt folkepartis forslag så har vi tidligere diskuteret disse tanker, og vi er tilfredse med, at der bliver lejlighed til at drøfte dette i en større sammenhæng, med regeringens forslag, men vi er ikke ubetinget enige med kristeligt folkeparti.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg vil gerne begynde med at sige tak til ministeren, fordi dette lovforslag er kommet.

Der er forskellige ordførere, der har fremført, at forslaget ikke har løst dit og ikke har løst dat, og jeg kunne da nemt fortsætte. Det har heller ikke løst problemerne omkring anbringelsen af atomaffald og mange andre ting. Men forslaget hedder »Skattemæssig ligestilling af ægtefæller«, og det synes jeg man skulle hæfte sig ved. Det drejer sig ikke om ophævelse af sambeskatningen, og det kan man beklage. Men det er et spørgsmål om skattemæssig ligestilling af ægtefæller, og det synes jeg man skal kommentere, så det vil jeg gøre.

Da kvindekommisionen for nogle år siden behandlede den gifte kvindes stilling i Danmark, måtte man konstatere i betænkningen, at på det skattemæssige område diskrimineres der såvel formelt som reelt mod den gifte kvinde. Kort og godt! Og det kan man ikke snakke sig væk fra. Sådan har det hidtil været. Manden er kaldt hovedperson, og kvinden har ikke engang i alle tilfælde selv skullet stå til ansvar for, om hendes skat blev betalt eller ej.

Det tager dette lovforslag fat på, og det er derfor et klart fremskridt. Jeg er glad for, at det er kommet, og vi må gøre os anstrengelser for at få det gennemført nu.

Jeg kan pege på, at af ting, der udgår nu af diskriminerende art over for den gifte kvinde, er bemærkningen om, at manden er skattemæssig hovedperson i ægteskabet. For fremtiden skal hver ægtefælle selvangive hele

sin indkomst, renteindtægt, aktieudbytter og ejendomsoverskud og tage sin del af familiens samlede fradrag. Det er, det kan ikke diskuteres, en skattemæssig ligestilling af ægtefæller, som jeg synes man skulle fæste sig ved.

Jeg har læst, hvad den store venstreavis, Frederiksborg Amts Avis, har at bemærke om forslaget. De skriver:

»Ligestilling alene for ligestillingens skyld er en idræt, vi ikke giver meget for.«

Det var den 22. februar, Frederiksborg Amts Avis skrev dette.

Jeg kan forsikre for, at det gør vi. Dette, at man godkender lidt over halvdelen af den danske befolkning, kvinderne, som ligestillede medborgere, også selv om de gifter sig, er et fremskridt, som jeg synes vi skal notere os i dag.

Hvis jeg derefter skulle spørge, hvad det så er, den ikke angriber, så har jeg jo antydnet det. Det er ikke et egentligt og godt angreb på sambeskatningen. Den særlige afgift, som vi i Danmark fortsat har på ægteskabet, fastholdes. Klarest kommer det frem i forslaget angående formuebeskatningen, og det gøres jo på den måde, at hvis to mennesker, der er gift med hinanden, ejer hver sin formue, så skal de to formuer ved formuebeskatningen lægges sammen, og så skal der i fællesskab betales formueskat; bagefter deler man så skattebeløbet mellem de to ægtefæller i forhold til størrelsen af deres formuer.

Tydeligere kan det jo ikke dokumenteres, at vi fortsat i Danmark, til trods for alle de kønne ord og de mange armsving, mener, at ægteskabet er en så farlig ting, at man i hvert fald må betale skat af det. Men for fremtiden skal kvinden dog ikke diskrimineres.

Jeg vil håbe, at folketinget tager sig sammen til ikke alene at gøre dette til et forslag om skattemæssigt at ligestille ægtefællerne, men også til et forslag om at ændre på sambeskatningen, på skatten på ægteskabet, på en reel og afgørende måde.

Der er i hvert fald ét sted, hvor man kunne ophæve en diskrimination af ægteskabet i forhold til, hvor to mennesker vælger at leve sammen papirløst, som det hedder, skønt det som regel medfører endnu mere papir end det simple papir, som det at gifte sig i virkeligheden kræver, og det er i spørgsmålet om den subsidiære hæftelse for hinandens skat. Ministeren har antydnet, at det vil han godt